

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 488/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. augusta 2013 predbežne prerokoval sťažnosť M. P., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolu č. 11 postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 30/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. marca 2013 doručená sťažnosť Ing. M. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 30/2012.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Návrhom žaloby o porušenie zásady rovnakého zaobchádzania doručeným na Okresný súd Bratislava III dňa 15. 03. 2010 som sa ako navrhovateľ domáhal rozhodnutia, ktorým súd uloží odporcovi M. povinnosť priznať jednorazovú dávku sociálnej pomoci na úhradu mimoriadnych výdavkov...

Okresný súd Bratislava III pod sp. zn. 44 C 32/2010 na pojednávaní dňa 16. 11. 2011 vyniesol rozsudok pod 44 C 32/2010-1124, ktorým návrh žaloby zamietol, preto v zákonnej lehote bol podaný odpor proti uvedenému rozsudku.

Krajský súd v Bratislave v odvolacom konaní 14 Co 30/2012 efektívne nekoná od 30. 11. 2011 a doposiaľ o veci meritórne rozsudkom nerozhodol, preto som dňa 03. 01. 2013 email podal predsedovi Krajského súdu v Bratislave sťažnosť na prietáhy...

Krajský súd... neurobil žiadny úkon v zákonom ustanovenej lehote, preto svojou nečinnosťou alebo nedostatočne rýchlou činnosťou sa dopustil zbytočného prietáhu, ktorý má povahu porušenia práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy...“

3. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po vykonanom dokazovaní o sťažnosti sťažovateľa nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo (sloboda) M. P... upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v znení protokolu č. 11, zákona č. 209/1992 Zb. postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 30/2010 porušené bolo.

2. Krajskému súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 30/2010 prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

3. M. P... sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2.000,- EUR (slovom dvetisíc EUR), ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

4. Z odpovede predsedníčky krajského súdu sp. zn. Spr. 2002/2013 zo 16. januára 2013 sťažovateľovi na jeho sťažnosť na prieťahy v konaní sp. zn. 14 Co 30/2012 tvoriacej prílohu sťažnosti okrem iného vyplýva: „... že vec napadla na Krajský súd v Bratislave dňa 19. 01. 2012...

Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, ako aj s vyjadrením predsedníčky senátu musím konštatovať, že som v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 14 Co 30/2012 zistila prieťahy, ktorých príčiny sú dané okolnosťami objektívnej povahy so zreteľom na množstvo vecí pridelených na vybavenie do senátu 14 Co, spôsob ich vybavovania podľa poradia zodpovedajúceho prideleným číslam spisových značiek tak, ako napádajú na Krajský súd v Bratislave, okrem vecí prednostných v zmysle zákonnej úpravy a rozvrhu práce súdu, ako aj personálnu vyťaženosť tunajších sudcov, pričom uvedené skutočnosti majú nemalý vplyv na rýchlosť konania v predmetnej veci a sú objektívnym dôvodom neprimeranej dĺžky súdneho konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené si Vám dovoľujem oznámiť, že som Vašu sťažnosť na prieťahy v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 30/2012 vyhodnotila ako dôvodnú... Zároveň Vám oznamujem, že vec budem naďalej sledovať z hľadiska jej bezprieťahovosti a plynulosti až do jej vrátenia súdu prvého stupňa, pričom vyzvem konajúcu predsedníčku senátu aby neodkladne prijala ďalšie opatrenia na odstránenie vzniknutých prieťahov.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

8. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí aj vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru, môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáchoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

9. Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom krajského súdu došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože krajský súd doteraz právoplatne o odvolaní nerozhodol.

10. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že konanie bez zbytočných priet'ahov nemožno presne časovo ohraničiť (II. ÚS 26/95) a že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 92/03). V kontexte posudzovanej veci ústavný súd konštatuje, že v súvislosti s namietanými priet'ahmi v konaní krajského súdu vedenom pod sp. zn. 14 Co 30/2012 ide zatiaľ o ojedinelú nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, ktorá sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04).

11. Konanie vo veci sp. zn. 14 Co 30/2012 na krajskom súde trvalo doteraz od 19. januára 2012 (prevzatie spisu na rozhodnutie o podanom odvolaní) do 7. marca 2013 (do podania sťažnosti ústavnému súdu), t. j. viac ako 11 mesiacov, a preto podľa názoru ústavného súdu neprichádza zatiaľ do úvahy, aby doterajší namietaný postup odporcu signalizoval možnosť kvalifikovať ho po prijatí návrhu na ďalšie konanie ako porušenie označených práv sťažovateľa. Až pokračujúca nečinnosť krajského súdu by eventuálne mohla spôsobiť porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čo však ústavný súd v súčasnom období nemôže posúdiť.

12. Na základe uvedeného ústavný súd uzavrel, že v priebehu odvolacieho konania síce došlo k priet'ahom v konaní, no tieto nemali takú intenzitu a rozsah, že by ich bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto sťažnosť smerujúcu proti postupu krajského súdu v konaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

13. Nad rámec uvedeného ústavný súd rovnako zistil, že sťažnosť adresovanú ústavnému súdu sťažovateľ podal 7. marca 2013 a krajskému súdu bola sťažnosť na priet'ahy v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 30/2012 doručená 3. januára 2013.

Navyše, krajský súd doterajšie priedahy v konaní priznal, keď uviedol, že „... *vec budem naďalej sledovať z hľadiska jej bezpriedahovosti a plynulosti až do jej vrátenia súdu prvého stupňa, pričom vyzvem konajúcu predsedníčku senátu aby neodkladne prijala ďalšie opatrenia na odstránenie vzniknutých priedahov*“.

14. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že postupom krajského súdu v nej dochádza k zbytočným priedahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

15. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľa vrátane jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. augusta 2013